

Yleismaailmallinen Ihmisen velvollisuuksien julistus

Vuorovaikutusneuvoston ehdotus 1997

Johdanto

Ottaen huomioon, että kaikkien ihmiskunnan jäsenten luontainen arvokkuus ja yhtäläiset ja luovuttamattomat oikeudet ovat perustana vapaudelle, oikeudenmukaisuudelle ja rauhalle maailmassa ja merkitsevät samalla velvoitteita ja velvollisuuksia,

että pelkät oikeudet voivat aiheuttaa ristiriitoja, hajaannusta ja loputtomia kiistoja ja että ihmisen velvollisuuksien laiminlyöminen johtaa laittomuuteen ja kaaokseen,

että oikeusvaltioperiaate ja ihmisoikeuksien edistäminen riippuvat miesten ja naisten valmiudesta toimia oikeudenmukaisesti,

että globaalit ongelmat vaativat globaaleja ratkaisuja, jotka voidaan toteuttaa vain kaikkien kulttuurien ja yhteiskuntien kunnioittamien aatteiden, arvojen ja normien avulla,

että kaikkien ihmisten velvollisuutena on parhaan tietonsa ja kykynsä mukaan edistää parempaa yhteiskunnallista järjestystä niin omassa maassaan kuin globaalisti ja että tätä tavoitetta ei voida saavuttaa yksin lakien, määräysten ja sopimusten nojalla,

että ihmisten pyrkimys edistykseen ja parannuksiin voi onnistua vain sellaisten yhteisesti hyväksytyjen arvojen ja normien nojalla, jotka pätevät yhtäläisesti kaikkiin kansoihin ja laitoksiin kaikkina aikoina,

Yleiskokous hyväksyy

tämän Yleismaailmallisen Ihmisen velvollisuuksien julistuksen kaikkien kansojen ja kansakuntien yhteiseksi normistoksi, tavoitteena että jokainen yksilö ja yhteiskuntaelin tämän Julistuksen jatkuvasti muistaen antaisi oman panoksensa yhteisöjen kehittämiseen ja niiden jäsenten valistamiseen.

Me, maailman kansat, uudistamme ja vahvistamme täten Yleismaailmallisessa Ihmisoikeuksien julistuksessa omaksumamme sitoumukset, kaikkien ihmisten arvokkuuden täyden hyväksymisen, heidän luovuttamattoman vapautensa ja Tietoisuutta näistä velvollisuuksista ja niiden omaksumista tulisi opettaa ja edistää kaikkialla maailmassa.

Ihmisyyden peruseriaatteen

1. artikla

Jokaisella henkilöllä, sukupuolesta, syntyperästä, sosiaalisesta asemasta, poliittisesta mielipiteestä, kielestä, iästä, kansallisuudesta tai uskonnosta riippumatta, on velvollisuus kohdella kaikkia muita inhimillisesti.

2. artikla

Kenenkään ei tule tukea minkäänlaista epäinhimillistä käyttäytymistä, vaan kaikkien velvollisuutena on puolustaa toisten arvoa ja kunniaa.

3. artikla

Yksikään yksilö, ryhmä tai organisaatio enempää kuin valtio, armeija tai poliisikaan eivät ole hyvän tai pahan yläpuolella; kaikkia sitovat moraaliset normit. Jokaisen velvollisuutena on edistää hyvää ja välttää pahaa kaikessa.

4. artikla

Jokaisen järjellä ja omallatunnolla varustetun yksilön on hyväksyttävä velvollisuus kohdella jokaista ja kaikkia - niin perheitä ja yhteisöjä kuin rotuja, kansakuntia ja uskontoja yhteisvastuun hengessä: Mitä et halua tehtävän itsellesi, älä tee sitä muille.

Väkivallattomuus ja elämän kunnioittaminen

5. artikia

Jokaisen ihmisolennon velvollisuutena on kunnioittaa elämää. Kenelläkään ei ole oikeutta vahingoittaa, kiduttaa tai surmata toista ihmistä. Tämä ei sulje pois yksilöiden tai yhteisöjen oikeutta perusteltuun itsepuolustukseen.

6. artikia

Valtioiden, ryhmien tai yksilöiden väliset konfliktit tulee ratkaista väkivaltaan turvautumatta. Minkään hallituksen ei tule sietää kansanmurhaa tai terrorismia, osallistua tällaisen eikä käyttää naisia, lapsia tai muita siviilejä sodankäynnin välikappaleina. Jokaisen kansalaisen ja viranomaisen velvollisuutena on toimia rauhanomaisesti ja väkivallattomasti.

7. artikla

Jokainen yksilö on mittaamattoman arvokas ja häntä tulee suojella varauksettomasti. Myös eläimet ja luonto kaipaavat suojelua. Kaikkien velvollisuutena on suojella maapallon ilmaa, vettä ja maaperää sen nykyisten asukkaiden ja tulevien sukupolvien hyväksi.

Oikeudenmukaisuus ja yhteisvastuu

8. artikla

Jokaisen yksilön velvollisuutena on käyttäytyä arvokkaasti, rehellisesti ja oikeudenmukaisesti. Yhdelläkään yksilöllä tai ryhmällä ei ole oikeutta ryöstää tai mielivaltaisesti riistää toiselta yksilöltä tai ryhmältä näiden omaisuutta.

9. artikla

Kaikkien kansojen, joilla on tähän tarvittavat edellytykset, tulee vilpittömästi pyrkiä tekemään loppu köyhyydestä, aliravitsemuksesta, tietämättömyydestä ja eriarvoisuudesta. Niiden tulee edistää kestävä kehitystä kaikkialla maailmassa ihmisarvon, vapauden, turvallisuuden ja oikeudenmukaisuuden turvaamiseksi kaikille.

10. artikla

Kaikkien ihmisten velvollisuutena on kehittää kykyjään ahkeralla ponnistelulla; kaikilla tulisi olla yhtäläinen oikeus koulutukseen ja mielekkääseen työhön. Jokaisen tulee tukea puutteenalaisia, vammaisia ja syrjittyjä.

11. artikla

Kaikkea omaisuutta ja vaurautta tulee käyttää vastuullisesti, oikeudenmukaisuutta noudattaen ja ihmissuvun hyväksi. Taloudellista ja poliittista valtaa ei tule käyttää herruuden välineenä, vaan taloudellisen oikeudenmukaisuuden ja yhteiskunnallisen järjestyksen edistämiseksi.

Totuudellisuus ja suvaitsevaisuus

12. artikla

Jokaisen yksilön velvollisuutena on puhua ja toimia totuudenmukaisesti. Kukaan, oli hän miten korkeassa tai mahtavassa asemassa tahansa, ei saa valehdella. Oikeutta yksityisyyteen ja henkilökohtaiseen ja ammattisalaisuuteen on kunnioitettava. Ketään ei voida velvoittaa kertomaan totuutta kenelle ja milloin hyvänsä.

13. artikla

Yksikään poliitikko, viranomainen, yritysjohtaja, tutkija, kirjailija tai taiteilija - enempää kuin lääkärit, asianajajat tai muut ammatinharjoittajat, joilla on erityisiä velvoitteita asiakkaitaan kohtaan - ei ole vapaa yleisten eettisten normien velvoitteista. Ammatillisten ja muiden eettisten säännösten tulisi ilmentää yleisten normien, kuten totuuden- ja oikeudenmukaisuuden, ensisijaisuutta.

14. artikla

Viestimien vapautta informoida suurta yleisöä ja arvostella yhteiskunnan laitoksia ja hallitusten toimintaa, joka on oikeudenmukaisen yhteiskunnan oleellinen edellytys, tulee käyttää vastuullisesti ja hyvää makua noudattaen. Viestimien vapaus tuo mukanaan erityisen veloitteen asioiden täsmälliseen ja todenmukaiseen selostamiseen. Sensaationhakuista raportointia, joka halventaa ihmisyksilöä tai ihmisarvoa, tulisi välttää kaikissa tilanteissa.

15. artikla

Samalla kun uskonnonvapaus on taattava, uskontojen edustajilla on erityinen velvollisuus välttää toisinuskoviin kohdistuvaa syrjintää ja ennakkoluulon ilmauksia. Heidän ei tulisi rohkaista tai oikeuttaa vihaa, fanaattisuutta ja uskonsotia, vaan pyrkiä edistämään kaikkien kansojen keskinäistä suvaitsevuutta ja kunnioitusta.

Toinen toistensa kunnioittaminen ja kumppanuus

16. artikla

Kaikkien miesten ja naisten velvollisuutena on osoittaa toistensa kunnioitusta ja ymmärtämystä keskinäisissä kumppanuussuhteissaan. Kukaan ei saa alistaa toista sukupuoliseen hyväksikäyttöön tai riippuvuuteen. Sukupuolikumppanien tulisi sen sijaan ottaa vastuu toistensa hyvinvoinnista.

17. artikla

Vaikka avioliiton muodot vaihtelevat tuntuvasti kulttuurista ja uskonnosta toiseen, se edellyttää rakkautta, uskollisuutta ja anteeksiantoa, ja sen tavoitteena tulisi olla turvallisuuden ja keskinäisen tuen varmistaminen.

18. artikla

Järkevä perhesuunnittelu on jokaisen parin velvollisuus. Vanhempien ja lasten suhteiden tulee ilmentää keskinäistä rakkautta, kunnioitusta, arvostusta ja huolenpitoa. Yhdenkään vanhemman tai muun aikuisen ei tule käyttää lapsia hyväksi tai väärin tai kohdella heitä huonosti.

Johtopäätös

19. artikla

Minkään tässä Julistuksessa esitetyn ei saa tulkita tarkoittavan, että valtiolla, ryhmällä tai yksilöllä olisi oikeus osallistua toimintaan tai toteuttaa toimenpiteitä, joiden tavoitteena on jonkin tässä Julistuksessa tai Yleismaailmallisessa Ihmisoikeuksien julistuksessa vuodelta 1948 esitetyn velvollisuuden, oikeuden tai vapauden tuhoaminen.